

שמותי ע"י נוסחה סתומה ושליחיה לתת אפשרות לנעילת השערים בסני
החשקפות הפוליטיות המתנגדות לתפיסת-הרוב אשר בהסתדרות הנוער העובד.
צבורנו הוא כנוון וכל זרם המשתעבר לתפקידי ההס' ומסנתחה צריכה להנתן
לו אפשרות הפעולה וברוח זו צריכה בוועידתנו להתקבל הלכה מסוקה וקצובה.
ואשר לצופים העובדים: נראה לי, כי הלוקת-הנוער וארגונו עם מוצאו
המעמדי אינו רעיון מיצלה ביותר. אין אני נוה לומר גם על ילדי המעמד
הבינוני והכורגני ואני רוצה בהצטרפיהם למפעל הבנין. אילו היינו בני-לח
מהלקים ומארגנים את הנוער החלוצי רק עפ"י מוצאו המעמדי — ולא לאור-
איריאל מעמדי יודע, איריאל מעמד העובדים העברי — היינו מוציאים מתוכנו
את רוב מנינו ובנינו של צבורנו לרבות מאתים וכמה השליחים המכוננים
באולם זה. מתוך כך מסתבר, כי התנועה הצופית המתחנכת לאור המגמות של
מעמד הסועלים העברי צריכה לכלול בתוכה את ילדי כל המעמדות. אולם
כשם שאין זיקה ארגונית ישירה בין חבר החלוצין או הס' הנוער אשר בנולה
ובין הסתדרותנו, כך לא תוכל גם זיקה זו להיות בין חברי ההסת' הצופית ובין
הסתדרות-העובדים. כי למה נקשר בקשר ארגוני ישיר להסת' עובדים את
ילדי המעמד הבינוני והכורגני כפרם עברו לעבודה? יש תפקיד עצום, שההסת'
מעוינת בהצלחתו המלאה — הפעלת הנוער העברי כולו בשביל מפעלנו, וההצלחה
היא כחייבולנו, אולם ההסת' אינה רשאית להכניס את מילוי-התפקיד הזה לתוך
מערכת-עבודתה בלתי-האמצעית. הסת' צופית היא בהכרח עם מהותה בעלת-
צביון איריאולוני מאוחד והיא חרורה גם מנטה חברתית אחת, מה שמונע כל
אפשרות של "הסיות" ושיתוף-רמיים בתנועת-נוער. מי שמעלה על דעתו תנועת
נוער הראויה לשמה אשר בין חברי-מדריכיה נמצאים למשל, גם הח' מבנקין
וגם הח' חנוך וגם אחר מהכרי פוע'צ-הוניה רעיון שאין כמותו לאכסורדיות.
היוצא מזה, שהסתדרות נוער צופית היא משמשת כמע' לזרם אחר ומאוחד
ובעבודתה נוהגת לפי-זיקה חנוכית מסוימת אחת והיא לא תוכל להתלט לשמש
שדה להשפעה חשית של כל הזרמים שבהסתדרות. מכאן באה הצעתנו
להפקיע את ההסתדרות הנו-ושמא יש לנירוס: את ההסתדרות האלה-מרשותה
של הסתדרות העובדים.

דב שאוק: (רשימת הקבוצים) איחד את דבורי על שלשה ענינים:
א. דברי, ב. הסתדרות הנוער העובד, ג. צופים עובדים.
הדרך שצולחה הת-בותית של ההסתדרות נקבעת, כמובן, ע"י מהותה
המיוחדת של ההסתדרות. קביעה זו אינה מלאכה קלה ונקיה, נוה להם לאילו
סתרינו היודעים את הכמת-הצטום והכניסים את תפקידי ההסתדרות למפת-
טרם ומסתפקים בהם, שמשמעותה ברית-אגודות מקצועיות ותו לא מדי. אולם
אנחנו — מלאכה חסרה תחת ידנו, כי תפיסתנו קובעת הסתדרות, שהיא גם
ברית האגודות המקצועיות וגם ברית הקואופרטיבים ולהן מצטרפת עוד תוספת
הנונה של פלויס נודל מאד, נמצא אפוא, שרובי-שאלותינו הן סנוכות
ומדרכות וההתרה אינה ניתנת על נקלה, בעצם-הקושי הבא מתוך חוסר-
קונצסציה חלקקה למהות ההסת' נתקל עתוננו הייסי, התפקיד ש.דב"י קבע
לעצמו אין בו שום הסחקה בהגנה על ענינינו הייסיים. כי הוא משמש
גם כמיוסוליפו לצבור הפועלים הסאורגן, לכוותר להעיר, כי בענינים
פוליטיים אין בידי כולנו שפופרת-הסתכנות מאוחדת וכספס"ה הסיעות המכוננות
בוה כן מספר הדעות המפולגות, צורת הבקורת כלפי דברי שניה היא:
בוועידה הסוהיצ קבלו על קיומה וכות הבטוי והצביעו על שורה שלמה של
פרטים וערים המעידים על כך, לעומת זה ממימים ממעם השמאל כלפי הכוון
הפוליטי של דברי, לרעתי אין להרהר אחרי עובדות הקיימות ועומדות
במציאות החיים, עם הבחירות לוועידה זו נקבעו יחסי הכחות בהסתדרות ונמצא
שאחת המפלגות רכשה לעצמה את הרוב הסכריע ואין תימה אם דעתו של
הרוב הזה משתקפת ביהר הבלטה ובהירות בכלי מבטאה של ההסת', לא על
כך קובלנו בוה — הגני קובל על שלא ניתן כפוי לתפיסת ענינים אחרת
גם בשאלות פוליטיות הכלליות; תפיסת ענינים הרווחת גם היא בחלל ההסת'.
המתוכחים שקדמוני נקפו דוגמא בולטת: הארת ענינית של רוסייה מעל דפי
דברי ואף אני אחזור על דוגמא זו בעל אילוסטרציה קלה, סבורני, כי לא
דרוש בוועידה זו שתפסק הלכה למעשה לבלום את פי איש זה או אחר
שנתפס ליתם שלילי לפני רוסייה הסוביטית, כפרט כשאנשים אלה נמנים על
חברי הרוב השלים בהסת'. הארת ענינים זו מתאימה לרוב שבהסת', אולם
קובלנו על כך שהסערכת לא השכילה לקרב את בעלי התפיסה האחרת כי
ידעו ויכירו שרפי, רברי מתוחם לפנייהם להכעת דעה מתנגדת, אין לי כל
סמירסא לפטישיוס המפלגתי של הח' אברסוביץ, יתכן שמי שהניד לנו, כי
ההון הלאומי-הוסף להיות פיליטארי רק מאותה שעה שנתגננל לתוך כים
הועד המרכזי של מפלגת פועלי ציון, הוא ילמד גם נורה שות כזו לפני
דברי, ועתון ההסת' יהא נחשב בעיניו עד אותה השעה המוצלחת כדבר האסור
במנע; אולם החלקים המעוינים בהכעת דעתם גם בשעה שהעתון נמצא ברובו
ביד אחרים — שאני, אביבי התאונן על שלא ניתן בסוי להתנעת קלובי
האחורי, רוסי כי דברי חפא באמת, כשעבר לבחירה בשתיקה נאורה על
הקלובים האלה ולא הכריז בהקדם שעה על הסכנה הכרוכה בתנועה זו.
העובדא ש.דברי נמצא בידי זרם אחר וכלפי הצבור אחראי רק איש
אחר, העורך — עיבא זו עשויה לכרוא את ההרגשה, שאין זה מן הראוי
להשמיע מעל עסודי-העמון את הדעה האחרת-וההרגשה הזו היא בעוכרינו.
עד כמה שלא תפנים מערכת המורכבת מתוך צורף-קולות ביסודי-החיסות
המיכאנית הרי אין להניח כי המערכת תהיה כולה ברשות-היחיד של זרם
אחד, המערכת צריכה לשתף בתוכה את הזרמים הקיימים בהסת' והמיימים את
מהותה הנוכחית, ואשר לעצם-השיבותו של דברי הרי לית טאן דסליג בתועלת
המרוכה, שהצבור הפיק ממנו וחושבני למותר לסדר מה את החללות והשכחת
שה.דברי באמת ראוי להן.

הערה בעניני הנוער העובד: בין התפקידים שהם זו הטילה על עצמה
ועל-גם סעיף מסורש האומר, כי הס' הנוער העובד ממלכת בבירור-השאלות
הארגוניות כציונות, בתנועת הפועלים העברית ובין-הלאומית, ברוד וירוע, כי
בשאלת-השבה רתבירים זה מסולנות דעותי והשקפותי ויש אפוא להזהר,
כאשר הענינים הללו לא נתן להם הארה היצדדית, אשר תגביל את זכות
השפעתם של זרמים שונים, משום זה הגני חולק על סעיף אחר שהס' הנוער
הפועלי-העובד לנו ראשור, סעיף האומר, כי כל נסיון של ארגון ספליתי
בשאלת-השבה אסור בתכלית אסור, הניסוח הזה, ביחוד בצורתו השלילית
הפועלית רחבה לפירושים ולמעשי-קיומה שונים, תחה הנוסחה הזו יש
לשקמה חובות, אשר הכניח במפורש את החופש להסברה
והשפעה לכלל-הענינים חברתיים, איריאולוניים ופוליטיים, מכחינה סדנונית צפוי
נוק רב מניקה ישראלי של החבר ככל הדרך למפלגה, אולם אי יאמר